

Köpenhamn 20.11.1895

Min kära älskade Mamma!

Huru gerna ville jag ej riktigt personligt få gratulera Mamma på Mammas 60 åriga födelsedag. Då det nu emellertid ej är möjligt gör jag det genom bref. Min önskan och mitt hjertas hopp är att Mamma vid älderdomens inträde måtte få njuta kärlek, frid och fröjd. Måtte Gud rikligen välsigna Mamma och ge Mamma krafter såväl i lekamligt som andligt. Jag vill hoppas att allt der i det älskade hemmet står bra till fast jag ej på åtminstone tvänne veckor fått höra ett enda ord derifrån. Ledsamt har det derigenom varit fast allt annat artat sig utmärkt bra här. Jag undrar om jag nekat er att skrifva till poste restante, eller hvad är orsaken att Helmi ej skrifvit. Genom Berlin har ej heller kommit något fast jag uppgifvit min adress dit. I morgon blir det fulla 7 dygn som jag varit här och då hade det redan bort hinna till min adress plats som då var Dagmar hotellet.

Jag är litet illtyckt öfver att jag i så många bref skref om min ledsamhet här då jag ju ändå visste att det skulle gå öfver. På sjukhuset har jag varit alla dagar från klo ½ 7 på morgonen. Ibland till klockan 2 och i dag till klo 12 då jag var bjuden på frukost till herrskapet Bentzen. Med Fru B. gingo vi sedan till Thorwaldsens Museum der det var mycket vackert. Wi gingo igenom alla rum och nästa gång det är öppet går jag allena för att taga enskildheterna i betraktande. Derifrån gingo vi och spatsera till den s.k. Langelinje, d.v.s. hamnen längs med hafvet. En mycket vacker promenad på två timmar. Derefter ville hon visa mig stadens största butik "Magasin du Nord", der vi spatserade omkring som på ett torg utan att köpa någonting men straxt utanför köpte Fru B. en bukett violer som hon gaf åt mig. Är det icke en vänlighet utan sin like. Deras son, doktorn ökade också sin godhet med att utom komunhospitalet visa mig ett läkarens privat sjukhem. Ett mycket vackert och trefligt sjukhus. Der kunna de sjuka vara nästan som hemma.

Sköterskorna här äro mycket trefliga och vänliga menniskor. Färdiga att förklara och visa allt hvad de veta. På polikliniken har jag också varit och professor Hirschsprung välkomnade mig och bad mig bara gå i kring och se på allt. Nog är det en kollosal skilnad mellan sköterskorna här och i Tyskland.

Idag har det varit en ovanligt treflig dag. På eft.m. var jag bjuden till herskapet Berndsen och de hade köpt mig en billet till en orkester konsert, dit vi gingo med Frun. Och så var det händelsevis en Wagner afton och jag fick höra en del af såväl Lohengrin och Walkürian hvilket naturligtvis var rysligt roligt då jag just hört och sett de samma på operan i Berlin. Dessutom spelade Friedheim piano mycket mycket bra så det var en riktig njutning. Der efter kom Herr B. efter oss samt sin syster, och så gingo vi på hotel Phoenix, stadens finaste hotel och dricka thé, och nu sitter jag och skrifver till Mamma och lefver med er, med en liten ängslan i hjertat då jag ej fått någon underrättelse derifrån. I går på eft.m. var jag hemma och skref bref näml. till Minna, Naëmi Lybeck och Otto, Minnas och Naëmis födelsedag är ju på en gång och det var i andledning deraf som jag skref.

Jag har tänckt att ej bli här i K:hamn längre än till högst början, d.v.s. 1sta December, sedan vara några dagar i Stockholm och komma hem till Mamma och Helmi fara till landet. Eller om Mamma vill att Helmi skall bli i staden - - fast det går väl knappast an, men jag hoppas att jag ej, af att ha så mycket roat mig, ändå blifvit så oduglig att jag ej hvarken här eller där kan vara till någon liten nytta. Skrif nu riktigt, riktigt snart till mig Helmi, för knappast kommer väl någon annan sig dertill ändå.

Waren alla älskade egna så hjertevarmt hälsade från Eder egen Ines.